

vægten. Desuden vælger Indenrigsministeriet 2 Revisorer. Dette er i Korthed Institutets Organisation.

Endvidere søges der gennem Lovforslaget givet den sædvanlige Stempelbegunstigelse, som Kreditforeninger plejer at faa, saaledes at kun de enkelte Obligationer og ikke Hovedobligationerne bliver stemplet, og saaledes at de enkelte Obligationer kan udstedes lydende paa Navn eller paa Ihændehaven uden Brug af Stempel, ligesom Transporter paa dem er stempelfrie. Fremdeles er der foreslaaet at yde en Begunstigelse af særegen Art, der dog neppe kan siges at være nogen reel Begunstigelse. Da Laanene er ganske kortvarige, idet de skal indfries om 5 Aar, og der da rimeligvis vil foreligge en Situation, hvor Kommunerne er nødte til at erstatte dette Laan med et nyt, har man fundet det rimeligt at foreslaa, at det Stempel, som er betalt for det kortvarige 5-aarige Laan, ogsaa skal gælde for det kommende Laan, naar dette fremtræder som en faktisk Afløsning af hint. Jeg har haft den Ære at føre Forhandlinger med Folketingets Finansudvalg om dette Forhold for at kende dets Stilling, inden Overenskomsten blev sluttet, og jeg har opnaaet Billigelse af dette Synspunkt, som i Virkeligheden kun udtrykker, at Staten ikke ønsker at faa Stempelafgift to Gange af et Laan, som paa Grund af de særegne Forhold har maattet optages to Gange.

Jeg skal endnu kun nævne, at der som Bilag til Lovforslaget er optaget Vedtægter for den kommende kommunale Laanekasse samt den Overenskomst, som forskellige Pengeinstitutter, Sparekasser og Banker, har underskrevet, og hvorved de har stillet sig til Disposition for Laaneinstituttet. Saaferst samtlige Landets Pengeinstitutter, Sparekasser og Banker, havde kunnet tiltræde Tanken, vilde der have været et Beløb af 24—26 Mill. Kr. til Raadighed; dette er ikke naaet. For Overenskomstens Virkeliggørelse blev der sat som Betingelse, at der skulde tegnes mindst 15 Mill. Kr.; dette Beløb er derimod naaet og noget overskredet. Bestemt kan det ikke siges, hvilken Kapital Instituttet gennem de trufne Aftaler vil faa at virke med. Jeg tror dog at turde sige, at 17 Mill. Kr. er sikret ved bindende Tilsagn, og at man har grundet Forventning om, at Beløbet vil stige til 18—19 Mill. Kr. Alle de Ønsker, som samtlige Amts- og Købstadkommuner samt Hovedstaden har fremsat angaaende Laan, kan ikke imødekommes gennem dette Institut,

men dog en saa væsentlig Del deraf, at man maa antage, at Instituttet vil blive til stor og virkelig Nytte.

Jeg tror ikke, at Fremsættelsen af dette Lovforslag bør afsluttes, uden at der har lydt et anerkendende Ord til de Banker og Sparekasser, som har stillet sig til Disposition for dette Formaal paa en saadan Maade, at det utvivlsomt ingen Forretning er for dem. De har erkendt den samfundsmæssige Betydning af, at Kommunernes Arbejder holdes i Gang. Indenfor de to Kategorier af Pengeinstitutter er langt det største Beløb tegnet af Bankerne. Af Sparekasserne har mange holdt sig tilbage, hvilket jeg i øvrigt vel forstaar, selv om det havde været ønskeligt, at adskilligt flere havde kunnet tiltræde Tanken. Jeg skal herved anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, angaar *Statens Erhvervelse af den tidligere Fodfolkskaserne i Aarhus*. Lovforslaget er fremgaaet af langvarige Forhandlinger, førte dels her i Tinget, dels i Finansudvalget, og tilsigter at afgøre et Mellemværende, som Aarhus Kommune i alt Fald har ment at have med Staten i Anledning af Garnisonsflytningen. Da Garnisonerne flyttedes bort fra de jyske og fynske Byer, rejstes der Krav om Erstatning. For Odenses og Nyborgs Vedkommende er Sagen ordnet saaledes, at Staten har udbetalt kontante Vederlag. Ogsaa Aarhus Kommune ønskede et kontant Vederlag og satte dette til 190,000 Kr. Ministeriet fandt dette Beløb for højt ansat og fandt overhovedet, at Forholdet for Aarhus' Vedkommende kunde ordnes lettere ved, at Staten overtog de militære Kaserneanlæg, som Kommunen i sin Tid havde opført, og som den nu ikke havde tilstrækkelig Brug for, efter at Garnisonen var flyttet. Herfor talte bl. a. ogsaa den Omstændighed, at Staten i Aarhus vilde have Brug for nogle Bygninger til offentlige Formaal. Kultusministeriet har henledt Opmærksomheden paa, at Statsbiblioteket i Aarhus, der har den Forpligtelse at gemme Dagens Historie i Aviserne, i høj Grad lider af Pladmangel, idet Oplaget af Aviser efterhaanden er blevet meget stort. Jeg tror, at man fra Statens Side maa finde, at det ikke er helt uheldigt, at adskilligt af det Papir, hvorpaa Aviserne trykkes, er af en saadan Beskaffenhed, at det ikke kan holde i Evighed, thi hvis det kunde det, vilde det Tidspunkt sikkert komme, hvor det vilde være umuligt at opmagasinere de store Mængder Aviser;